

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Nógrád Megyei Bíróság a dr. Paróczai Endre ..., mint pártfogó ügyvéd által képviselt ... alatti lakos felperesnek - a ...önálló bírósági végrehajtó által képviselt ...szám alatti alperes elleni perében, amely perbe az alperesi pernyertesség elősegítése érdekében beavatkozott a dr. Poór Rita jogtanácsos által képviselt Generali-Providencia Biztosító Zrt. /1066 Budapest, Teréz krt. 42-44./ meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a felperes részére fizessen meg 15 napon belül kártérítés címén 2.300.000,- /Kettőmillió-háromszázezer/ forintot, és ezen összeg után 2006. április 11-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon irányadó jegybanki alapnak megfelelő összegű késedelmi kamatot /2006. I. 1-től 2006. VI. 30-ig 6 %, 2006. VII. 1-től 2006. XII. 31-ig 6,25 %, 2007. I. 1-től 2007. VI. 30-ig 8 %, 2007. VII. 1-től 2007. XII. 31-ig 7,75 %, 2008. I. 1-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű/, és a felperesi pártfogó ügyvéd részére 100.000,- /Egyszázezer/ forint összegű perköltséget.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy a Magyar Állam javára, az illetékes adóhatóság külön felhívása alapján fizessen meg 138.000,- /Egyszázharmincnyolcezer/ forint összegű előlegezett eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a Fővárosi Ítéltáblához címzett, a Nógrád Megyei Bíróságnál az ítélet kézhezvételétől számított 15 napon belül 4 példányban előterjesztethető fellebbezésnek van helye.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy az ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az csak a perköltség összegére, vagy viselésére, az állam által előlegezett eljárási illeték megfizetésére vonatkozik, hogyha a fellebbezés csak a késedelmi kamattal, vagy a teljesítési határidővel kapcsolatos, ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, feltéve, hogy a felek a fellebbezésben a fellebbezés tárgyaláson történő elbírálását nem kérték.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérhetik.

A megyei bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A bíróság a perben az alábbi tényállást állapította meg:

A ...-i Városi Bíróság végrehajtási záradékkal látta el ... közjegyző ... számú okiratát, amely szerint ... adós köteles a felperes, mint végrehajtást kérő részére 4 millió forintot megfizetni.

A végrehajtási eljárást az alperes fogatosítja ... szám alatt.

Az alperes, tehát a ... Iroda a Fővárosi Cégbíróságnál cégjegyzék számon van nyilvántartásba véve, amelynek egyben alkalmazottja ..., önálló bírósági végrehajtó.

Az alperes nevében eljáró végrehajtó 2006. február 2-án lefoglalta a ... nyilvántartásban szereplő adatok alapján az adós tulajdonát képező ... forgalmi rendszámú, BMW típusú személygépjárművet, valamint az ... forgalmi rendszámú Suzuki gyártmányú személygépkocsit, az előbbi 4.200.000,-, az utóbbit 1.600.000,- Ft-os becsértéken.

A BMW személygépkocsin egy 2005. november 4-én bejegyzett, időközben hatálytalan opciós terhelés, emellett pedig egy elidegenítési tilalom állt fenn a Raiffeisen Lízing Rt. javára.

2006. február 6-án a felperes, valamint az adós megjelentek az alperesi irodában, ahol is az eljáró végrehajtó jegyzőkönyvbe foglalta a felek megállapodását, amely szerint a felperes mind a két gépjárművet árverésen kívül, árverés hatályával veszi át az adóstól. A jegyzőkönyvből az okmányirodai ügyintézés céljára a felek egy-egy példányt átvettek. Ugyanezen jegyzőkönyv jobb felső sarkában az önálló bírósági végrehajtó kézírásos feljegyzése olvasható: „A jelzett jegyzőkönyv érvénytelen lett az adósi magatartás miatt. ... 2006. február 6.”

Az alperes 2006. március 17-én április 11-re tűzött ki ingó árverést a BMW személygépkocsi vonatkozásában, és ebből az ingó árverési hirdetményből küldött a Raiffeisen Lízing Bank részére. A Raiffeisen Lízing Rt. 2005. március 22-én a hirdetményt átvette, azonban semmiféle jelzéssel, vagy igénybejelentéssel a végrehajtási eljárással kapcsolatban nem élt.

A felperes az alperesnél folyamatban lévő másik végrehajtási ügy ... adósaként szerepelt, mely ügy végrehajtás kérője a ... Megyei Illetékhivatal volt, és a tartozás összege hozzávetőlegesen 200.000,- Ft. Felperesi előadás szerint az önálló bírósági végrehajtó számára olyan tájékoztatást adott, hogy amennyiben a BMW személygépkocsira az árverésen licitálni kíván, és a gépjármű tulajdonjogát megszerzi, úgy azt ő köteles azonnal lefoglalni az illetékhivatal javára folyó eljárás keretében. Ennek a megelőzése céljából el lehet érni az illetékhivatal javára folyó eljárás szünetelésének a megállapítását, amennyiben az árverés előtt a felperes bemutat a végrehajtónak egy olyan okiratot, amelyben ő az illetékhivatalnál a részletfizetés engedélyezését kérelmezi, és ez a kérelem az illetékhivatal érkeztető bélyegzőjével el van látva. A BMW személygépkocsi árverésének megkezdése előtt rövid idővel a felperes az illetékhivatal által érkeztetett részletfizetési kérelmet tartalmazó iratot becsatolta a végrehajtási aktába, az alperes képviselője pedig 60.000,- Ft befizetésére hívta fel a felperest annak érdekében, hogy megtörténhessen az illetékhivatal javára folyó eljárás szünetelésének megállapítása. A 60.000,- Ft-on belül kb. 40.000,- Ft a végrehajtási eljárással kapcsolatban felmerült illetéket, ill. költséget képvisel, és további 20.000,- Ft pedig az első részlet megfizetésére vonatkozik. A felperesnek így a BMW gépkocsi árverésére magával vitt pénzből 510.000,- Ft készpénze maradt. A BMW gépkocsira a licitálás 4.200.000,- Ft-ról indult, és 2.950.000,- Ft-ig ment le, amit a felperes ajánlott, és azt az önálló bírósági végrehajtó 3-szor le is üttette. Ezután az önálló bírósági végrehajtó kötelezte a felperest, hogy fizesse ki a végrehajtási költségeket és jutalékát, ami 529.100,- Ft-ot tett ki.

A felperes megpróbálta az illetékhivatali ügyben befizetett 60.000,- Ft-ot az alperes dolgozói útján visszakapni, erre azonban az iroda alkalmazottja az önálló bírósági végrehajtó hozzájárulása nélkül nem volt hajlandó. Az alperes képviselője a felperest az árverésből, mint rosszhiszemű licitálót

kizárta, és az árverést 4.200.000,- Ft-ról újratekerte. Ennek eredményeképpen a vételár 1.050.000,- Ft-ra szállt le, a gépjárművön 1.050.000,- Ft-os vételár fejében ... szerzett tulajdonjogot. Ebből az összegből a felperes részére a végrehajtásban érvényesített követelése fejében 710.000,- Ft került kiutalásra.

A felperes a BMW gépjárművet kb. 3 millió forintos értékben tervezte megszerezni, és így kb. 570.000,- Ft készpénzzel ment el az árverésre.

A Suzuki Ignis gyártmányú személygépkocsi a felperes tulajdonába árverésen kívül árverés hatályával került, amiből kifolyólag a felperes végrehajtási eljárásban érvényesített követeléséből további 400.000,- Ft nyert kielégítést.

Az alperes nevében eljáró végrehajtó 2006. április 21. napján lefoglalta az adós tulajdonát képező ... forgalmi rendszámú Opel Astra Caravan típusú gépjárművet, amelynek az értékesítésére május 31. napjára tűzött ki árverést, a becsértéket 400.000,- Ft-ban határozva meg.

A felperes kérelmet terjesztett elő azzal, hogy árverésen kívül, árverés hatályával kívánja az autót megszerezni a becsérték 25 %-áért. A végrehajtó tájékoztatása után a végrehajtást kérő vételi szándékától elállt. Az önálló bírósági végrehajtóhoz 2007. május 30. napján érkezett beadványában felperes az árverés szüneteltetését, ill. felfüggesztését kérte. Ennek ellenére a végrehajtó az árverést megtartotta, és az autót 100.000,- Ft-ért az árverési vevőnek eladta. A befolyt 100.000,- Ft-ból a felperes kb. 24.000,- Ft-ot kapott meg, a további összeg a végrehajtó költségeire került elszámolásra.

A ...-i Városi Bíróság ... számú végzésével helyt adott a végrehajtást kérő és az adós végrehajtási kifogásainak és megállapította, hogy a 2006. április 11. napján tartott ingó árverés jogszabálysértő. A végrehajtást kérő és adós végrehajtási kifogását egyebekben elutasította, továbbá elutasította az önálló bírósági végrehajtó kérelmét, amiben a végrehajtást kérőt 200.000,- Ft különbözet megfizetésére kérte kötelezni.

A végzés indokolása szerint az önálló bírósági végrehajtónak tekintettel kellett volna lennie a felek közös kérelmére, és a BMW gépjárművet annak ellenére árverésen kívül, árverés hatályával kellett volna a felperes tulajdonába adnia, hogy a gépjárművön banki opciós jog állt fenn. Nem fogadta el a végrehajtási titkár a végrehajtó azon érvelését, hogy ezen tényről a felek őt nem tájékoztatták, hiszen az általa is hozzáférhető nyilvántartás adataiból ez világosan megállapítható volt, másrészt pedig a bank opciós joga annyi korlátot támaszt a felek vételi szándéka elé, hogy a tulajdonosváltáshoz szükség van az opciós jog jogosultjának hozzájárulására. A végzés szerint célszerűbb lett volna ezen hiány pótlására a feleket felhívni, és a gépjárművet árverésen kívül értékesíteni.

A bíróság nem találta jogszabálysértőnek az önálló bírósági végrehajtó azon intézkedését, hogy a ...Megyei Illetékhivatal végrehajtást kérőnek a felperes elleni eljárását leszüneteltette a részteljesítésre tekintettel. Megállapítja ugyanakkor, hogy a végrehajtást kérőt nem kötelezte jogszabály arra, hogy tartozását részben teljesítse.

A kifogás tárgyában eljáró bíróság jogszabályszerűnek találta a végrehajtó magatartását azzal kapcsolatban, hogy a BMW gépjármű árverezése során a végrehajtással felmerült költségek készpénzben történő azonnali kifizetését kérte, és a 529.100,- Ft-os végrehajtási költségösszegezésében is helytállóan került megállapításra.

Rámutatott ugyanakkor a végzés arra, hogy nem volt jogszabályszerű a végrehajtó eljárása, amikor a felperest kizárta a további árverésből, helyes eljárás szerint az árverést érvénytelennek kellett volna nyilvánítani, és az ingóságot újabb árverésen értékesíteni. Az árverésből kizárás szankciója ugyanis a Vht. 125. § szerint azokra a végrehajtási vevőkre alkalmazandó, akik készpénzmozgással kívánnak tulajdonjogot szerezni, míg a felperes készpénzfizetés nélkül volt jogosult a tulajdonjog megszerzésére.

A ...-i Városi Bíróság ... számú végzésével helyt adott a felperes, mint végrehajtást kérő kifogásának és megállapította, hogy a 2006. május 31. napján megtartott ingó árverés jogszabálysértő volt.

Indokolásában a bíróság rámutatott arra, hogy a végrehajtási törvény alapvető rendelkezése szerint a végrehajtási eljárást a végrehajtást kérő rendelkezései keretén belül kell a végrehajtónak lefolytatni, akár annak az eldöntése tekintetében, hogy az adós milyen vagyontárgyából kívánja követelésének végrehajtását, ill., hogy azt időben hogyan és mennyiben kéri. Amennyiben a végrehajtást kérő a végrehajtás felfüggesztését kéri, a bíróságnak sincsen mérlegelési joga, hanem köteles az eljárást felfüggeszteni /ha ez más végrehajtást kérő érdekét nem sérti/. A végrehajtó részéről a követendő eljárás tehát az lett volna, hogy a végrehajtást kérő kérelmét a végrehajtást foganatosító bírósághoz közvetlenül juttassa el, ahol megtörtént volna az eljárás felfüggesztése, az árverésre nem került volna sor.

Nem látta elfogadhatónak a bíróság az alperes képviselőjének azon érvelését sem, hogy a végrehajtást saját költségeinek megtérülése érdekében folytatta le, a felperes személyes költségmentességet élvezett a végrehajtásban, ezért a végrehajtó akkor lett volna köteles a végrehajtást megkezdni, ha a ...Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala a várható végrehajtási költségeket megelőlegezi.

A végrehajtási kifogásokat elbíráló végzések I. fokon emelkedtek jogerőre.

Az adós további végrehajtás alá vonható jövedelemmel, vagy vagyonnal nem rendelkezik, ezért a végrehajtási eljárás során az eltelt időben a felperes részére további megtérülés nem történt.

A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az alperessel szemben 2.300.000,- Ft és járulékai kártérítés címén való megtérítése iránt.

Felperes az eredeti kereseti kérelmét arra alapította, hogy a BMW gépjármű tulajdonjogát az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján jogosult lett volna árverésen kívül, árverés hatályával megszerezni, és ebben az esetben a tartozása teljes kielégítést nyert volna, amivel szemben a BMW gépjárművel összefüggésben mindössze 710.000,- Ft-hoz jutott hozzá. Ezen túlmenően a Suzuki Ignis típusú személygépkocsi árverésen kívül, árverés hatályával történt megszerzése alapján a 4 millió forintos követeléséből 1.700.000,- Ft erejéig nyert kielégítést.

A későbbiekben a felperes a kereseti kérelme jogalapjának megállapítása érdekében kérte a bíróság részéről értékelni azt is, hogy jogszabálysértő módon zajlott le a 2006. április 11-i ingó árverés, a végrehajtó jogellenesen zárta el a felperest a végrehajtás útján való tulajdonjog szerzéstől.

A felperes keresetkiterjesztésében kérte a bíróság által vizsgálni a második végrehajtási kifogással érintett eset körülményeit is, arra azonban nem mutatott rá, hogy ezzel az üggyel összefüggésben kára mennyiben és hogyan merült fel.

Alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a Vht. 133. §-ban foglalt „felek” kifejezés körébe az opciós jogú bank is félként veendő figyelembe, és miután hiányzott az opciós jogú bank hozzájárulása az árverésen kívül, árverés hatályával történő tulajdonjog szerzéshez, ezért arra nem kerülhetett sor. A végrehajtást kérő és az adós egyébként feléje úgy nyilatkoztak, hogy a bank joga kiegyenlítéssel rendezetté vált.

Nem látta az alperes fennforogni a saját felelősségét amiatt sem, hogy a felperes árverési vevőként megjelenve nem tudta milyen összegű készpénzzel rendelkezik, és olyan magasságú összegig tartotta a licitet, amely összeggel effektíve a helyszínen nem rendelkezett, az anyagi helytállás hiányának pedig árverési kizárást kellett eredményeznie.

Az alperessel kötelező felelősségbiztosítási szerződéses jogviszonyban álló alperesi beavatkozó a perben többszöri bírói felhívás ellenére nem tett nyilatkozatot.

A bíróság a peres feleket részletesen személyesen meghallgatta, beszerezte az érintett végrehajtási ügyiratokat, ill. az alperes személyére és az önálló bírósági végrehajtóval fennálló jogviszony igazolására vonatkozó okiratokat, tanúbizonyítást foganatosított, és mindezek alapján megállapította, hogy a kereseti kérelem helytálló.

A Polgári törvénykönyv 1959. évi IV. törvény 349. § /1/ bekezdés értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A Polgári törvénykönyv 1959. évi IV. törvény 349. § /3/ bekezdés szerint ezeket a szabályokat kell alkalmazni a bírósági és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha a jogszabály másként nem rendelkezik.

Az alperesi kárfelelősség fennállása tekintetében tehát a bíróságnak a szerződésen kívül okozott kártérítés általános jogszabályi előfeltételeit kellett vizsgálnia, nevezetesen azt, hogy tanúsított-e az alperes olyan jogellenes és felróható magatartást, amivel okozati összefüggésben a felperesnél kár következett be.

A Ptk. 348. § /1/ bekezdés szerint, ha az alkalmazott a munkaviszonyával összefüggésben harmadik személynek kárt okoz, jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a károsulttal szemben a munkáltató felelős.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. tv. alapelvei között elhelyezett 8. § /1/ bekezdés szerint e törvény keretei között a végrehajtást kérő rendelkezésétől függ, hogy az adós milyen jellegű vagyontárgyából kívánja követelésének végrehajtását.

A Polgári törvénykönyv 114. § /2/ bekezdés értelmében az elidegenítési és terhelési jogát szerződéssel csak a tulajdonjog átruházás alkalmával lehet korlátozni, vagy kizárni, és csak abból a célból, hogy a tilalom az átruházónak vagy más személynek a dologra vonatkozó jogát biztosítsa.

A /3/ bekezdés szerint a szerződéssel kikötött elidegenítési és terhelési tilalomba ütköző rendelkezés semmis, feltéve, hogy

a./ a tilalmat az ingatlannyilvántartásba bejegyezték,

b./ a rendelkezési jogot alapító személy egyébként rosszhiszemű volt, vagy

c./ a rendelkezés ellenérték nélkül történt.

A BM nyilvántartás aktuális adatai alapján az állapítható meg, hogy a BMW személygépkocsin a foglalás időpontjában a Raiffeisen Bank javára az opciós jog nem, de az elidegenítési és terhelési tilalom még fennállott.

A felvett peranyag alapján a bíróság nem fogadta el az alperes azon előadását, hogy a 2006. február 6-i, az adós és végrehajtást kérő közt létrejövő átruházási megállapodás során az önálló bírósági végrehajtónak ne lett volna tudomása a BMW gépkocsival kapcsolatban a Raiffeisen Bankot megillető jogosultságról. Ezt cáfolja az, hogy maga a 2006. február 2-i foglalási jegyzőkönyv azt rögzíti, hogy a Belügyminisztérium nyilvántartása alapján történt a két gépjármű lefoglalása, ebből a nyilvántartásból pedig egyértelműen látható az, hogy egy hatálytalan opciós jog és egy élő elidegenítési tilalom van bejegyezve a Raiffeisen Bank Zrt. javára. Nem volt szükség tehát arra, hogy az adós és a végrehajtást kérő közölje a végrehajtóval ezt a körülményt, hiszen arról saját hivatalos eljárása alapján tudomása kellett, hogy legyen. Nem világos, és nem fogadható el mindehhez képest az alperes azon eljárása, amikor még 2006. február 6-án úgy döntött, hogy érvénytelennek tekinti a felek egyezségét, és a BMW gépkocsira árverést tűz ki.

A bíróság megítélése szerint alakilag sem fogadható el az az eljárás, amikor egy ilyen jelentőséggel bíró körülményről úgy készít egy egyszerű kézírásos széljegyzetet a végrehajtó, hogy a felek részére az kézbesítve nincs, jogorvoslatról való tájékoztatás nincsen, sőt magából a feljegyzésből még az sem állapítható meg, hogy tulajdonképpen mi eredményezte a végrehajtó döntését, ami folytán a felek egyezségét érvénytelennek tekinti.

A végrehajtónak helyes eljárás alapján - amennyiben a BM nyilvántartás alapján a banki jogosultságokról nem volt tudomása, hanem azt valóban csak a felek egyezségének rögzítése után tudta meg - írásban kellett volna rögzíteni a felek eljárásának tartalmát, rámutatni arra, amennyiben ebben rosszhiszeműség érhető nyomon, ill. levonni a jogkövetkezményeket. Ha a végrehajtó azt látta ilyen jogkövetkezménynek, hogy árverést kell kitűzni, akkor erről kellett volna alakszerűen tájékoztatni a feleket, ha pedig úgy látta, hogy a felek egyezségéhez a banki hozzájáruló nyilatkozat szükséges, akkor erről kellett volna tájékoztatnia a feleket.

Mindezen részletkörülmények vonatkozásában a peres felek, ill. a végrehajtói akta adatai ellentmondásosak, megnehezíti a jelen perbeli tényállás megállapítását is.

Az alperesnél a kérdéses időben titkárnőként dolgozó alkalmazottak útján kívánta az alperes azt bizonyítani, hogy a felperesnek megadta azt a tájékoztatást, hogy banki hozzájárulás alapján lehetséges az árverésen kívüli vétel lebonyolítása.

..., aki 2006. tavaszán végrehajtójelöltként dolgozott az alperesi irodában tanúként azt mondta el, hogy a felek egyezségéről a jegyzőkönyvet ő írta meg, azonban utóbb derült ki, hogy a banknak opciós joga van elidegenítési tilalommal, ez pedig abszolút akadályát képezi a felek tervezett egyezségének, ez esetben nincs más, mint a végrehajtás, és a végrehajtó úr erről a feleket tájékoztatja.

A tanú közölte, hogy akkor nem szokott jelen lenni, mikor a végrehajtó a felekkel tárgyal, arra a kérdésre azonban, hogy a végrehajtó ad-e tájékoztatást a feleknek arról, hogy hozzájáruló nyilatkozat szükséges az egyezségükhöz, válasza az volt, hogy az opciós jog jogosultjának az árverési hirdetményt el szokták küldeni, és ő innen tud az ügy állásáról.

..., az alperes irodavezetője úgy emlékezett vissza az adott végrehajtási eljárásra, hogy annak keretében egy Suzuki gépjárműre le lehetett bonyolítani egy beszámítolósos vételt, azonban a

korábban érintett BMW-re ez a megoldás fel sem vetődhetett, mert erre a kocsira a banknak volt opciós joga és elidegenítési tilalma. Ehhez képest a tanú utóbb úgy folytatta, hogy amennyiben banki jogok vannak, akkor a banktól is szükséges a hozzájárulás, hogy ki az a konkrét személy, akinek a részére, és milyen konkrét összegért történik az eladás.

Azt megerősítette a tanú, hogy a végrehajtótól többször is hallott olyan tájékoztatást a felek felé, miszerint, ha árverésen kívül, árverés hatályával óhajtják a végrehajtást intézni, akkor ez a felek kívánsága alapján bonyolítható le, azt azonban a tanú csak úgy gondolta, hogy ilyenkor a felek szóhasználatába beleértendő a bank is.

Az a feljegyzés, ami a 2006. február 6-i alperesi jegyzőkönyv jobb felső sarkában szerepel, a bíróság megítélése szerint a jelen perben azt a felperesi előadást támasztja alá, amely szerint az alperes kész tényként közölte azt a felperessel, hogy nincs lehetőség árverésen kívül, árverés hatályával megszerezni a gépjármű tulajdonjogát, hanem csak árverés útján lehet az ügyletet lebonyolítani.

Felperes előadása szerint az adós részéről a tartozása rendezésére fennállt a készség a BMW gépjármű tulajdonjogának átruházása útján, és csak a banki jogok miatt került az ügy hivatalos végrehajtásra. Ezt a felperesi előadást igazolja az, hogy a felek 2006. február 6-án kérték az árverésen kívüli, árverés hatályával történő tulajdonjogszerzés lebonyolítását az alperestől. Ez a magatartás eleve azt valószínűsíti, hogy az adós és a végrehajtó adtak tájékoztatást a bank jogaira nézve, de a fentiekben a bíróság már rámutatott, hogy azt az alperesnek a BM nyilvántartásból történt foglalás alapján már ismernie kellett. A későbbiekben az ingó árverési hirdetményből az alperes a banknak már küldött egy példányt, amelyre a bank semmilyen módon nem nyilatkozott.

Mindezek alapján a bíróság tehát jogellenesnek találta az alperes azon eljárását, ami nem tette lehetővé, hogy a felperes az adósi tulajdonban lévő BMW személygépkocsi tulajdonjogát megszerezze árverésen kívül, árverés hatályával. Annak semmilyen jogszabályi alapja nem volt, hogy az alperes árverés kitűzéséről határozott, hiszen a felek rendelkezési jogának kell érvényesülnie az 1994. évi LIII. törvény, azaz a bírósági végrehajtási eljárás szabályait tartalmazó törvény alapján.

Megállapítható a 2006. február 6-án felvett jegyzőkönyvből, hogy az adós és végrehajtást kérő egyezség esetére a végrehajtást kérő vállalta az eljárásból adódó végrehajtási költségeknek a megfizetését. A bíróság megítélése szerint tehát sem indok, sem jogszabályi lehetőség nem volt arra, hogy az alperes ne támogassa a felperes tulajdonjog szerzését árverésen kívül a BMW személygépkocsi vonatkozásában.

A peradatok alapján a bíróság nem látta megállapíthatónak azt, hogy az alperes banki hozzájárulás beszerzésének szükségességéről tájékoztatta volna a feleket, erre ugyanis írásban semmiféle utalás nincsen az aktában, sőt a végrehajtási akta tartalma és döntően a tanúk vallomása is azt igazolja, hogy nem volt ilyen tájékoztatás. Amennyiben ilyen tájékoztatás lett volna, a peradatok nem adják magyarázatát, hogy azt a felek miért ne szerezték volna be, ill. a bank passzív magatartásából arra lehet következtetni, hogy a bank részéről a hozzájárulás megadásának nem lett volna akadálya.

A megyei bíróság megítélése tehát az, megegyezően az e tárgyban született végrehajtási kifogásban foglaltakkal, hogy az alperesnek módot kellett volna adnia a felperes árverésen kívüli tulajdonjog szerzésére, ilyen módon tehát a felperes adóssal szembeni tartozásának kielégítésére döntő mértékben sor kerülhetett volna.

A fentiek szerint jogszabályi alapja az alperes eljárásának nem volt, ezért az jogellenesnek minősíthető, az alperes nem igazolt olyan körülményt, ami folytán felróhatósága ne állna fenn, a

felperes pedig a végrehajtási eljárásból azóta csak kis mértékű megtérítésben részesült, mindezek alapján a bíróság a kereseti kérelem jogalapját megállapíthatónak találta.

Egyetért a bíróság a végrehajtási kifogás tárgyában született végzéssel abban a tekintetben is, hogy a 2006. április 11-i ingó árverés jogszabálysértő volt az árverés lefolytatásának konkrét módja tekintetében is.

A Vht. 125. § /1/ bekezdés szerint a legtöbbet ajánló köteles a teljes vételárat a megvett ingóság elárverezése után készpénzben azonnal kifizetni. Ha nem fizette ki, az ingóságot nyomban tovább kell árverezni. A fizetést elmulasztó árverező nem vehet tovább részt az árverésben.

A Vht. 125. § /2/ bekezdés tartalmazza annak a jogkövetkezményeit, hogyha az adott ingóságot a további árverezésnél alacsonyabb áron vették meg.

A Vht. 126. § /1/ bekezdés szerint a végrehajtást kérőnek joga van követelése és járulékai erejéig az árverésen készpénzfizetés nélkül venni az ott írt feltételekkel, amelyek a jelen esetben fennállnak.

A Vht. 126. § /2/ bekezdés szerint az /1/ bekezdés akkor alkalmazható, ha a meg nem fizetett illeték az állam által előlegezett költség, illetőleg a végrehajtási eljárás költsége már fedezve van, vagy azokat a végrehajtást kérő azonnal kifizeti.

A jogszabályi rendelkezések alapján tehát azt lehet megállapítani, hogy a készpénz fizetésre köteles árverési vevővel szemben áll fenn az a jogkövetkezmény, hogy a további árverésen nem vehet részt, ez a felperessel szemben nem képezhetette volna az akadályát annak, hogy a továbbiakban is vevőként jelenhessék meg az árverésen. Hogyha a fentiek szerint jár el az alperes, a felperes egy újabb árverésre megfelelő készpénzzel érkezve viszonylag magasabb vételáron is megszerezhetette volna a gépjármű tulajdonjogát, azonban, ha az április 11-i árverés folytatódik, és abban felperes részt vehet, még ekkor is alacsonyabb vételárra leszállva a nála lévő készpénz felhasználásával még mindig viszonylag magas értéken megszerezhetette volna a személygépkocsi tulajdonjogát, aminek folytán a tartozása is jóval nagyobb részben került volna kiegyenlítésre, mint ahogy az ténylegesen megtörtént.

Végül ugyancsak jogszabályellenesnek ítéli a jelen bíróság a végrehajtó eljárását abban az esetben, amikor a 2006. május 31-i ingó árverést az Opel személygépkocsi tekintetében megtartotta, ismerve a végrehajtást kérő azon rendelkezését, hogy a végrehajtás felfüggesztését, ill. szünetelését szeretné. Egyetért a bíróság a végrehajtási kifogás indokolásában kifejtettekkel, amely szerint a végrehajtási eljárásra vonatkozó törvény szerint a végrehajtási eljárás egyértelműen a végrehajtást kérő rendelkezési elvének az alapulvételével folyik, és a végrehajtó nem jogosult ilyen rendelkezés ellenében a saját költségeinek a megtérülése érdekében végrehajtást foganatosítani, miután a felperes a végrehajtási eljárásban is személyes költségmentességet élvezett, így az alperesnek a végrehajtást akkor kellett volna megkezdeni, amikor a ... Bíróság Gazdasági Hivatala a várható végrehajtási költségeket megelőlegezi.

A felperes az Opel gépkocsi értékesítésével kapcsolatosan kárigénye keletkezését nem vezette le, a bíróság ezt a cselekményt tehát az alperesi kárfelelősség keretén belül nem értékelte.

A Vht. 236. § /1/ bekezdés értelmében a végrehajtó a végrehajtói működése körében, illetőleg az eljárása során okozott kár megtérítéséért a Polgári törvénykönyv szerint felel.

Az iratokhoz becsatolásra került az a munkaszerződés, amely igazolja, hogy ... önálló bírósági végrehajtó munkavállalója a ... Végrehajtó Irodának. Erre tekintettel a bíróság a Ptk. 348. § alkalmazásával az önálló bírósági végrehajtó magatartásával okozott károkért az alperesi munkáltató felelősségét megállapíthatónak találta. Amennyiben a Vht. 236. § /1/ bekezdésben megjelölt „a végrehajtó” fogalomkörbe a végrehajtói iroda értendő, akkor pedig értelemszerűen megalapozott a felperes keresete az alperessel szemben.

A felperes a végrehajtási eljárással kapcsolatban rendes jogorvoslati jogával többszörösen is élt, ezen jogorvoslatok alapján azonban kárának bekövetkezése nem volt elhárítható. A bíróság a Ptk. 349. § alapján fennálló kárfelelősséget tehát a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos kritériumok tekintetében is fennállónak találta.

Megjegyzi a bíróság, hogy felperesnek a végrehajtási eljárás keretében érvényesített tartozásából a lefolytatott végrehajtási cselekmények alapján kevesebb összeg térült meg, mint amit a felperes a keresetében elszámolt, a bíróság azonban ítélezése keretében csak azt vizsgálja, hogy a kereseti kérelemben érvényesített jog megalapozott-e az alperessel szemben, ez pedig a fent kifejtettek szerint a jelen esetben megállapítható volt.

A Pp. 78. § /1/ bekezdés értelmében a pernyertes fél perköltségeiben a peresztes felet kell marasztalni. A bíróság a felperesi jogi képviselő munkadíját a 32/2003. IM. r. 3. § /1/ bekezdés alapján állapította meg és ezen perköltség megfizetésére az alperest kötelezte a felperesi képviselő javára.

A felperes a per során személyes költségmentesség kedvezményében részesült, a bíróság ezért a 6/1986./VI.26./ IM. r. 13. § /2/ bekezdés alapján az alperest kötelezte az állam által előlegezett eljárási illeték megfizetésére a Magyar Állam javára.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. §. /1/ bekezdésén, a fellebbezés elbírálására vonatkozó tájékoztatás a Pp. 220. §. /3/ bekezdésén és a 256/A-B-C-D. §. rendelkezésein alapszik.

Balassagyarmat, 2008. november 13.

Csehné dr. Papp Andrea sk.
bíró